วารสาร
วไลยอลงกรณ์ปริทัศน์
Valaya Alongkorn Review Journal

ปีที่ 15 ฉบับที่ 3 กันยายน – ธันวาคม 2568
Volume 15 Number 3 September – December 2025

ISSN: 3056-9419 (print)
ISSN: 3056-9427 (online)

สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

Fang Fang
สำเนาถูกต้อง

กองบรรณาธิการ

คณะที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ คชสิทธิ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปัณณ์รภัส ถกลภักดี	มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

บรรณาธิการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิติกร อ่อนโยน	มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

กองบรรณาธิการ

1.	ศาสตราจารย์ ดร.องอาจ นัยพัฒน์	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2.	รองศาสตราจารย์ ดร.พิมพันธ์ เดชะคุปต์	อดีตหัวหน้าสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3.	รองศาสตราจารย์ ดร.ภัทราวดี มากมี	มหาวิทยาลัยบูรพา
4.	รองศาสตราจารย์ ดร.มารุต พัฒผล	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
5.	รองศาสตราจารย์ ดร.สุทธินันทน์ พรหมสุวรรณ	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
6.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จ่ารูญ พริกบุญจันทร์	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
7.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ผดุง พรมมูล	มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
8.	อาจารย์ ดร.วัสส์พร จิโรจพันธุ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

สำเนาถูกต้อง

Fang Fang

คณะผู้จัดทำ

1. นางพรทิพย์ กุศลสิริสถาพร
2. นางสาวสุมาลี ธรรมนิธา
3. นางสาวณัชริดา ปีตะบุตร
4. นางสาวประภัทสรณ์ ชำนาญเวช

Quality Certified by TCI

January 1, 2025 – December 31, 2029

สำเนาถูกต้อง

Fang Fang

Journal Information

นโยบายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล Privacy policy

ปีที่ 15 ฉบับที่ 3 (2025): กันยายน - ธันวาคม 2568

เผยแพร่แล้ว: 11-12-2025

บทความวิจัย

อิทธิพลของความเพลิดเพลินในการเรียนภาษาอังกฤษที่มีต่อ ความยึดมั่นผูกพันในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

วรวรรณ วงศ์ศรีวิวัฒน์

1-14

.pdf

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยและวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - ปีที่ 6 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน บ้านนาชมภูจังหวัดอุดรธานี โดยใช้การเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมสื่อ Farm school model บนฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

เพียงฤทัย พุฒิคุณเกษม, พัชราภรณ์ พิลาสมบัติ

15-27

.pdf

การพัฒนาแบบวัดและโมเดลเชิงสาเหตุของ Global Mindset (ทัศนคติแบบสากล) เพื่อเสริมสร้างศักยภาพการแข่งขันระดับสากลของนักศึกษาไทยและนักศึกษาต่างชาติในระดับอุดมศึกษา

ภัทริยา งามมุข

Fang Fang
สำเนาถูกต้อง

28-46

.pdf

กลยุทธ์การเรียนรู้และแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย ของนักศึกษาชาวเวียดนาม มหาวิทยาลัยสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยแห่งชาติ นครโฮจิมินห์ ประเทศเวียดนาม

อาภาภรณ์ ดิษฐเล็ก, พานิช บัวสำอางค์

47-63

.pdf

ผลของการอบรมหลักสูตรนวดเท้าเข้าถึงใจต่อการพัฒนาทักษะ และจิตบริการของประชาชน

กรองทิพย์ นาควิเชตร, ศรุดา ชัยสุวรรณ, นัฐยา บุญกองแสน, ชุติมา พรหมผุย, รัตน์ดา เลิศวิชัย, บุญญ์กัญญ์ จิระเพิ่มพูน, ธัชพนธ์ สรภูมิ, วลัญช์ชยา เขตบำรุง, จิราภรณ์ ประธรรมโย, ต้องตา ขันธวิธิ, กชกร หวังเติมกลาง

64-76

.pdf

การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยเบื้องต้น ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติเพื่อส่งเสริมทักษะการฟัง-พูดภาษาไทย สำหรับนักศึกษาจีน ระดับปริญญาตรี ปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยหงเหอ

ฟาง ฟาง, พิทักษ์ นิลนพคุณ, เลอลักษณ์ โอทกานนท์

77-89

.pdf

การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ สาระเทคโนโลยี (วิทยาการคำนวณ) ของครูระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก

ชาลิสา ศิริโท, ศศิธร กาญจนสุวรรณ, ศันสนีย์ สังสรรค์อนันต์

90-104

.pdf

ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์กับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาฉะเชิงเทรา

วิชิตพล มาชม, วิภาวรรณ สุขสถิตย์, นิวัตต์ น้อยมณี

105-119

.pdf

Fang Fang
สำเนาถูกต้อง

ปัจจัยจูงใจและปัจจัยค้ำจุน ที่มีผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของพนักงานในธุรกิจพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ข้ามพรมแดน: กรณีศึกษา เมืองคุนหมิง สาธารณรัฐประชาชนจีน

หยาง หลิงหยู, อัญยาณีย์ เกตุพันธุ์, อรกัญญา กันธะชัย

120-137

.pdf

การพัฒนาระบบสนับสนุนการตัดสินใจเพื่อการบริหารงานทะเบียนและวิชาการ: กรณีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์

ธรรมรัตน์ สิมะโรจนา, สุพัฒน์ สุขเกษม, พิภัทรา สิมะโรจนา

138-157

.pdf

องค์ประกอบแหล่งท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวชาวไทยตัดสินใจ เลือกเดินทางท่องเที่ยวชุมชนบางกอบัว จังหวัดสมุทรปราการ

กัญญาพัชร วุฒิยา, ปิยาภา พรหมทอง, กวีกานต์ กลั่นมา

158-169

.pdf

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนผสมทางการตลาดกับ การตัดสินใจใช้บริการร้าน Haidilao ของวัยทำงานตอนต้น ในเขตกรุงเทพมหานคร

เยวถิ่ง หลี่, พรพรหม ชมงาม

170-183

.pdf

แรงจูงใจที่มีผลต่อการรับชมรายการร้องข้ามกำแพงของผู้ชม GENERATION Y ในเขตกรุงเทพมหานคร

สดายุ ดวงประทีป, พรพรหม ชมงาม

184-195

.pdf

การวิเคราะห์พุทธวิธีการสอนในคัมภีร์พระไตรปิฎก

จิระศักดิ์ สังเมฆ

196-212

.pdf

Fang Fang

สำเนาถูกต้อง

Quality Certified by TCI

January 1, 2025 – December 31, 2029

Journal Information

Indexed in TCI

Editor : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิติกร อ่อนโยน

ภาษา

English

สำเนาถูกต้อง

การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยเบื้องต้น ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติ เพื่อส่งเสริมทักษะการฟัง-พูดภาษาไทย สำหรับนักศึกษาจีน ระดับปริญญาตรี ปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยหงเหอ

DEVELOPMENT OF BASIC THAI LANGUAGE INSTRUCTIONAL MODEL BASED ON COMMUNICATIVE LANGUAGE TEACHING APPROACH COMBINED WITH ROLE-PLAY METHOD TO ENHANCE THAI LISTENING AND SPEAKING SKILLS FOR FIRST-YEAR UNDERGRADUATE CHINESE STUDENTS AT HONGHE UNIVERSITY

ฟาง ฟาง[1*] พิทักษ์ นิลนพคุณ[2] และเลอลักษณ์ โอทกานนท์[2]
Fang Fang[1*] Phithack Nilopkoon[2] and Lerlak Othakanon[2]

Received : 27-08-2025 Revised : 06-11-2025 Accepted : 19-11-2025

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาและสังเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวกับองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้และปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยเบื้องต้นในปัจจุบัน และ 2) พัฒนาและประเมินรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยเบื้องต้นตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับบทบาทสมมติเพื่อส่งเสริมทักษะการฟัง-พูดภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีน ระดับปริญญาตรี ปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยหงเหอ ศึกษาและสังเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานโดยใช้วิธีการสัมภาษณ์ รวมทั้งวิเคราะห์เอกสาร และแบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้จากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ 1) แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้าง

[1] หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี
[2] สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี
[1] Doctoral of Philosophy, Curriculum and Instruction Program,
Valaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal Patronage, Phathum Thani Province
[2] Curriculum and Instruction Program, Faculty of Education,
Valaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal Patronage, Phathum Thani Province
* Corresponding Author's E-mail: 85216068@qq.com

Fang Fang

สำเนาถูกต้อง

โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67 - 1.00 2) รูปแบบการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยเบื้องต้นตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติเพื่อส่งเสริมทักษะการฟัง-พูดภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนระดับปริญญาตรี ปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยหงเหอ โดยใช้แบบประเมินความเหมาะสมที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67 - 1.00 เป็นเครื่องมือในการประเมินความเหมาสมของรูปแบบ และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (*M*) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (*SD*)

ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาจีน ระดับปริญญาตรี ปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยหงเหอ พบว่าการจัดการเรียนรู้ปัจจุบันเน้นการแปลและการท่องจำ ขาดกิจกรรมสื่อสารจริง เนื้อหาไม่ทันสมัย สื่อไม่หลากหลาย และไม่มีการประเมินทักษะการฟัง-พูดอย่างเป็นระบบ ขาดกิจกรรมสื่อสารจริงเน้น

2. ผลการพัฒนาและประเมินรูปแบบการจัดการเรียนรู้

2.1 รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วยองค์ประกอบ 7 ด้าน ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ เนื้อหา กระบวนการเรียนรู้ การประเมินผล ระบบสังคม และระบบสนับสนุน โดยขั้นตอนกระบวนการเรียนรู้ตามรูปแบบประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน 2) ขั้นเสนอเนื้อหาภาษา 3) ขั้นฝึกปฏิบัติ 4) ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งเป็นขั้นตอนที่ร่วมกับบทบาทสมมติ คือ 4.1) ขั้นเตรียมการใช้บทบาทสมมติ 4.2) ขั้นแสดงบทบาทสมมติ 4.3) ขั้นวิเคราะห์และอภิปรายผล 4.4) ขั้นแลกเปลี่ยนประสบการณ์และสรุป และ 5) ขั้นสรุป

2.2 ผลการประเมินรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด (M = 4.73, SD = 0.45)

คำสำคัญ: ภาษาไทย / การสื่อสาร / บทบาทสมมติ / นักศึกษาจีน

ABSTRACT

This research and development aimed to: 1) study and synthesize basic information related to the components of instructional models and problems in basic Thai language instructional models currently in use, and 2) develop and evaluate a basic Thai language instructional model based on the communicative language teaching approach, combined with role-play method to enhance Thai listening and speaking skills for first-year undergraduate Chinese students at Honghe University. The study and synthesis of basic information were conducted using interview methods, including document analysis, and evaluated appropriate of the instructional model from 5 experts. The research instruments were: 1) a semi-structured interview form with an index of item objective congruence ranging from 0.67 to 1.00, and 2) a basic Thai language instructional model based on the communicative language teaching approach, combined with role-play method to enhance Thai listening and speaking skills for first-year undergraduate Chinese students at Honghe University, using an

สำเนาถูกต้อง

appropriateness evaluation form with an index of item objective congruence ranging from 0.67 to 1.00 as a tool to evaluate the model's appropriateness. Data were analyzed using mean (*M*) and standard deviation (*SD*).

The results revealed were as follows:

1. The current teaching and learning of basic Thai for first-year undergraduate Chinese students at Honghe University still focused on translation and rote memorization, lacked authentic communicative activities, the content is outdated, teaching materials were not diverse, and there was no systematic.

2. Results of development and evaluation of instruction models

2.1 The learning process of this model comprises five steps: 1) Warm up, 2) Presentation, 3) Practice, 4) Production, which integrates role-playing and includes the following sub-steps: 4.1) Preparation for role-playing, 4.2) Role-playing performance, 4.3) Analysis and discussion, and 4.4) Experience sharing and conclusion, and 5) Wrap up.

2.2 The evaluation of the developed instructional model indicated that it was at highest appropriateness level (*M* = 4.73, *SD* = 0.45).

Keywords: Thai language / Communicative approach / Role-playing / Chinese undergraduate students

บทนำ

การเปลี่ยนแปลงของโลกเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และเทคโนโลยี โดยเฉพาะในด้านเทคโนโลยีการสื่อสารและการคมนาคม ซึ่งส่งผลให้ประเทศต่าง ๆ เชื่อมโยงกันได้อย่างใกล้ชิดยิ่งขึ้น ภาษาจึงมีบทบาทสำคัญในการสร้างความเชื่อมโยง การสื่อสาร และการแสวงหาความรู้ในด้านต่าง ๆ ไม่เพียงแต่ภาษาอังกฤษที่ได้รับการยอมรับในระดับสากลเท่านั้น แต่การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศอื่น ๆ ได้รับความนิยมอย่างมากในระดับโลก ภาษาไทยเป็นหนึ่งในภาษาที่ชาวต่างชาติต่างให้ความสนใจ ประเทศไทยและประเทศจีนมีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดและยาวนาน ส่งผลให้การเรียนรู้ภาษาไทยในกลุ่มนักศึกษาจีนมีความสำคัญอย่างยิ่ง

ภาษาไทยเป็นอีกภาษาหนึ่งที่ได้รับความสนใจจากชาวต่างประเทศมากขึ้นเห็นได้จากสถิติการเลือกเรียนสาขาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองซึ่งเป็นหนึ่งใน 10 อันดับแรกที่นักศึกษาชาวต่างประเทศเลือกเรียนในระดับอุดมศึกษาของไทย ยิ่งไปกว่านั้น ในประเทศกลุ่มอาเซียนบวกสาม (ASEAN Plus 3 Community) โดยเฉพาะในสาธารณรัฐประชาชนจีนได้จัดให้ภาษาไทยเป็นหนึ่งในภาษายุทธศาสตร์ทำให้ชาวจีนนิยมเรียนภาษาไทยกันมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง (Kasempiti, Yoonisil & Yiyuan (2023) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาของไทยจัดนิทรรศการการศึกษาไทยในต่างประเทศ เพื่อเป็นการเรียนรู้เกี่ยวกับภาษาและวัฒนธรรม (รุ่งฤดี แผลงศร, 2565) ดังข้อมูลจากการสำรวจการประกาศผลการอนุมัติมหาวิทยาลัยเปิดสาขาวิชาระดับปริญญาตรีของกระทรวงศึกษาธิการแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน พบว่า นับจนถึงปี 2562

Fang Fang
สำเนาถูกต้อง

ในประเทศจีนมีมหาวิทยาลัย 48 แห่งได้รับอนุมัติเปิดสอนหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย (Ministry of Education of the People's Republic of China, 2019)

แต่ในอดีตการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวต่างชาติมีสภาพปัญหาที่หลากหลาย Kasempiti, S., Yoonisil, W., and Yiyuan, L. (2023) กล่าวถึงปัญหาการใช้ภาษาไทยที่ยังคงเกิดขึ้นกับนักศึกษาจีนไม่ว่าจะมีผลการเรียนอยู่ในระดับใด คือ ปัญหาด้านการฟังการพูด เช่น ไม่กล้าตอบ พูดติดขัด ตอบไม่ตรงคำถาม ปฏิบัติผิดคำสั่ง ใช้คำพูดไม่สอดคล้องกับบริบท อีกทั้ง Zheng & Zhang (2024) กล่าวว่าปัญหาของการสอนวิชาภาษาไทยเบื้องต้นคือเน้นการอธิบายคำศัพท์และการแปลประโยคที่ซับซ้อน แม้จะมีกิจกรรมปฏิบัติบ้าง แต่ส่วนใหญ่เป็นการฝึกคำศัพท์และประโยคง่าย ๆ การบรรยายจากผู้สอนเป็นหลัก เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงดำเนินการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ วิชาภาษาไทยเบื้องต้นตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับบทบาทสมมติเป็นแนวทางที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ พิทยรัศมิ์ แย้มประยูร (2563) ที่กล่าวว่าการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสื่อสารได้จริง เน้นความมีปฏิสัมพันธ์และเรียนรู้ภาษาได้สูงสุด ไม่ได้เน้นเฉพาะโครงสร้างของภาษา เพื่อสื่อความหมายในการสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกันได้อย่างเหมาะสมกับสถานกรณ์และบริบททางสังคม โดยสอนให้ผู้เรียนคุ้นชินกับการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน และนำภาษานั้นไปใช้ได้ ส่วนวิธีการสอนโดยใช้บทบาทสมมติ (Role-Playing) เป็นกระบวนการที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ โดยการให้ผู้เรียนสวมบทบาทในสถานการณ์ซึ่งมีความใกล้เคียงกับความเป็นจริง และแสดงออกตามความรู้สึกนึกคิดของตนและนำเอาการแสดงออกของผู้แสดง ทั้งทางด้านความรู้ ความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมที่สังเกตพบมาเป็นข้อมูลในการอภิปราย เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ (ทิศนา แขมมณี, 2566)

ดังนั้น การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยเบื้องต้นตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติ จึงเป็นแนวทางที่สำคัญและจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการฟัง-พูดภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีน ระดับปริญญาตรี ปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยหงเหอ เพื่อให้นักศึกษามีความสามารถในการสื่อสารภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถนำทักษะที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวันและการทำงานได้อย่างมั่นใจ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาและสังเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวกับองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้และปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยเบื้องต้นในปัจจุบัน
2. เพื่อพัฒนาและประเมินรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยเบื้องต้นตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับบทบาทสมมติเพื่อส่งเสริมทักษะการฟัง-พูดภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีน ระดับปริญญาตรี ปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยหงเหอ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยและพัฒนาแบ่งออกเป็น 2 ระยะ ได้แก่

1. ระยะที่ 1 ศึกษาและสังเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวกับองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้และปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยเบื้องต้นในปัจจุบัน

Fang Fang
สำเนาถูกต้อง

1.1 กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยระยะนี้ได้แก่ อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยเบื้องต้น มหาวิทยาลัยหงเหอ จำนวน 5 คน นักศึกษาชาวจีนชั้นปีที่ 2 จำนวน 12 คน ซึ่งเคยเรียนวิชาภาษาไทยเบื้องต้นมาแล้วโดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเลือกอาจารย์ที่มีประสบการณ์สอนภาษาไทยเบื้องต้นและเคยใช้วิธีการสอนแบบดั้งเดิมอย่างน้อย 10 ปี และเลือกนักศึกษาที่เคยเรียนวิชาภาษาไทยเบื้องต้นแล้วเสร็จสมบูรณ์ผ่านวิธีการสอนแบบดั้งเดิมพร้อมที่จะให้ข้อมูลประสบการณ์เรียนและปัญหาที่พบ

1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างสำหรับอาจารย์และสำหรับนักศึกษา เพื่อสอบถามสภาพและปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยเบื้องต้น

1.3 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) ผู้วิจัยศึกษาศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดและทฤษฎีการพัฒนาหลักสูตร ทักษะการฟัง-พูดภาษาไทยเบื้องต้น เพื่อสร้างเป็นกรอบโครงสร้างคำถามเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยเบื้องต้น

2) กำหนดประเด็นสภาพและปัญหาการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยเบื้องต้นตามองค์ประกอบของหลักสูตร และสร้างข้อคำถามให้ครอบคลุมองค์ประกอบของหลักสูตรและประเด็นที่กำหนดไว้

3) นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาความครอบคลุมประเด็น ความเหมาะสมของภาษา พร้อมให้ข้อเสนอแนะ

4) นำแบบสัมภาษณ์ที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน พิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67 - 1.00

5) นำแบบสัมภาษณ์ที่ผ่านการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว มาปรับปรุงแก้ไขและจัดทำเป็นแบบสัมภาษณ์ฉบับสมบูรณ์ พร้อมนำไปใช้ในการสัมภาษณ์อาจารย์และนักศึกษาต่อไป

1.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล ติดต่อขออนุญาตผู้ให้สัมภาษณ์ พร้อมอธิบายวัตถุประสงค์การวิจัย ดำเนินการสัมภาษณ์ตามแบบสัมภาษณ์ด้วยตนเอง โดยปรับถ้อยคำให้เหมาะสมกับสถานการณ์ บันทึกเสียงการสัมภาษณ์และจดบันทึกเพิ่มเติมในระหว่างการสัมภาษณ์

1.5 การวิเคราะห์ข้อมูล รวบรวมและสังเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เพื่อให้ได้ประเด็นเชิงลึกและชัดเจนสำหรับเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ในระยะที่ 2 ต่อไป

2. ระยะที่ 2 พัฒนาและประเมินรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยเบื้องต้นตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับบทบาทสมมติเพื่อส่งเสริมทักษะการฟัง-พูดภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนระดับปริญญาตรี ปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยหงเหอ

กลุ่มเป้าหมาย

Fang Tang

สำเนาถูกต้อง

2.1 กลุ่มเป้าหมายเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิในด้านหลักสูตรและการสอน 2 คน (คนไทย 1 คน คนจีน 1 คน) ผู้เชี่ยวชาญคนจีนด้านเนื้อหาวิชาภาษาไทยในมหาวิทยาลัย 2 คน และผู้ทรงคุณวุฒิคนไทยด้านการวัดประเมินผล 1 คน

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

รูปแบบการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยเบื้องต้นตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติเพื่อส่งเสริมทักษะการฟัง-พูดภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนระดับปริญญาตรีปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยหงเหอ

2.3 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ

1) ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ ทฤษฎีกระบวนการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ ทฤษฎีการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ทฤษฎีการสอนบทบาทสมมติ ทักษะการพูด-ฟังภาษาไทย ทักษะการเรียน ทักษะการสื่อสาร ทักษะการจัดการเรียนรู้ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องหลักสูตรภาษาไทย และเอกสารที่เกี่ยวข้อง

2) นำผลการศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยเบื้องต้น ซึ่งเป็นผลที่ได้ในระยะที่ 1 มาใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการร่างรูปแบบการจัดการเรียนรู้

3) ร่างรูปแบบการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยเบื้องต้นตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติเพื่อส่งเสริมทักษะการฟัง-พูดภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนระดับปริญญาตรี ปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยหงเหอ โดยกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ หลักการของรูปแบบ วัตถุประสงค์ เนื้อหาสาระ กระบวนการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล ระบบสังคม และระบบสนับสนุน

4) ตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ตามแบบประเมินความเหมาะสมรูปแบบการจัดการเรียนรู้ แบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67 - 1.00

5) แก้ไขปรับปรุงรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามข้อเสนอแนะ จากนั้นนำมาจัดทำเป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยเบื้องต้นตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติเพื่อส่งเสริมทักษะการฟัง-พูดภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีน ระดับปริญญาตรี ปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยหงเหอ ฉบับสมบูรณ์

2.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเสนอรูปแบบการจัดการเรียนรู้ และแบบประเมินให้ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ จากนั้นผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลแล้วนำข้อมูลที่รวบรวมได้มาวิเคราะห์ความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้

2.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์รูปแบบการจัดการเรียนรู้ โดยคำนวณค่าเฉลี่ย (*M*) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (*SD*) และกำหนดการแปลความหมายระดับความเหมาะสมดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

สำเนาถูกต้อง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาและสังเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวกับองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้และปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยเบื้องต้นในปัจจุบัน

การศึกษาในครั้งนี้ได้รวบรวมข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง และสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมาย 2 กลุ่ม ได้แก่ อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยเบื้องต้น จำนวน 5 คน และนักศึกษาชาวจีนชั้นปีที่ 2 ที่เคยเรียนวิชานี้มาแล้ว จำนวน 12 คน เพื่อศึกษาสภาพการจัดการเรียนรู้ตามองค์ประกอบสำคัญ ได้แก่ วัตถุประสงค์ เนื้อหา วิธีการจัดการเรียนการสอน สื่อ และการวัดผล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) โดยจัดกลุ่มข้อมูลตาม ประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องกับ สภาพปัจจุบันและปัญหาของการจัดการเรียนรู้ อาทิ ความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ รายวิชา ความทันสมัยของเนื้อหา วิธีการจัดการเรียนรู้ การใช้สื่อ และกระบวนการประเมินผล ข้อมูลที่ได้ช่วยสะท้อนความคิดเห็นและประสบการณ์ตรง จากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งสองฝ่าย และนำไปสู่ข้อค้นพบที่สำคัญเกี่ยวกับจุดแข็ง ข้อจำกัด และแนวทางปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ รายวิชาภาษาไทยเบื้องต้นในบริบทของนักศึกษาชาวจีน มหาวิทยาลัยหงเหอ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1 ด้านวัตถุประสงค์ของรายวิชา พบว่า วัตถุประสงค์ของวิชาภาษาไทยเบื้องต้นยังขาดความชัดเจนในการเน้นทักษะการสื่อสารจริง โดยเฉพาะการฟังและการพูด อาจารย์ผู้สอนเห็นว่าควรปรับเปลี่ยน ให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์เชิงปฏิบัติที่ชัดเจนขึ้น ขณะที่นักศึกษาส่วนใหญ่เข้าใจวัตถุประสงค์ ของรายวิชา แต่รู้สึกว่ายังไม่สามารถบรรลุผลได้ตามเป้าหมาย เนื่องจากขาดการฝึกฝนจริง

1.2 ด้านเนื้อหา อาจารย์ให้ข้อมูลว่า เนื้อหาที่ใช้สอนยังเน้นคำศัพท์และประโยคพื้นฐานแบบเดิม ขาดการ ปรับปรุงให้ทันสมัย และไม่สอดคล้องกับสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวัน ข้อมูล จากนักศึกษายืนยันว่า บางเนื้อหายากเกินไป และไม่มีความเชื่อมโยงกับบริบทของผู้เรียน จึงต้องการเนื้อหา ที่นำไปใช้ได้จริงและมีความสนุก

1.3 ด้านวิธีการจัดการเรียนการสอน อาจารย์ส่วนใหญ่ใช้การบรรยายเป็นหลัก ร่วมกับแบบฝึกหัดในหนังสือเรียน ซึ่งทำให้นักศึกษามีบทบาทในการเรียนรู้ค่อนข้างน้อย นักศึกษาหลายคนให้ความเห็นว่าวิธีการเรียนไม่กระตุ้น ความสนใจ และอยากให้มีการใช้กิจกรรมมากขึ้น เช่น การแสดงบทบาทสมมติ เกม และบทสนทนา

1.4 ด้านสื่อการเรียนการสอน ทั้งอาจารย์และนักศึกษายอมรับว่าสื่อที่ใช้มีจำกัดส่วนใหญ่เป็นหนังสือแบบเรียน ขาดสื่อ อิเล็กทรอนิกส์ เช่น วิดีโอ เสียง หรือสื่ออินเทอร์แอคทีฟที่ช่วยกระตุ้นการเรียนรู้ของนักศึกษา ต้องการให้มีการเพิ่มสื่อที่เกี่ยวข้องกับการฟัง-พูด เพื่อช่วยให้เข้าใจและฝึกฝนได้มากขึ้น

1.5 ด้านการวัดและประเมินผล อาจารย์ระบุว่าการประเมินผลส่วนใหญ่เป็นแบบข้อสอบปลายภาคหรือแบบทดสอบที่เน้นการแปล เติมคำ เรียงประโยค ซึ่งไม่สามารถวัดทักษะการสื่อสารได้จริง นักศึกษารู้สึกว่าการประเมิน ไม่ครอบคลุมทักษะฟัง-พูด และไม่สะท้อน

สำเนาถูกต้อง

ความสามารถจริง จึงเสนอให้เพิ่มการประเมินแบบปฏิบัติ เช่น การสนทนา การตอบโต้ในสถานการณ์จำลอง และการสังเกตพฤติกรรมระหว่างเรียน

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาจีนที่มหาวิทยาลัยหงเหอ ยังมีข้อจำกัดหลาย ด้าน ทั้งในด้านวัตถุประสงค์ เนื้อหา วิธีสอน สื่อ และการประเมินผล ซึ่งมีผลต่อการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดของผู้เรียนอย่างชัดเจน จึงควรมีการปรับปรุงให้สอดคล้องกับบริบทของผู้เรียน และเน้นการพัฒนาทักษะการสื่อสารในสถานการณ์จริงมากขึ้น

2. ผลการพัฒนาและประเมินรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยเบื้องต้นตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับบทบาทสมมติเพื่อส่งเสริมทักษะการฟัง-พูดภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนระดับปริญญาตรี ปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยหงเหอ

2.1 ผลการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยเบื้องต้นตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับบทบาทสมมติเพื่อส่งเสริมทักษะการฟัง-พูดภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนระดับปริญญาตรี ปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยหงเหอ

ผู้วิจัยได้สังเคราะห์แนวคิดขององค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนของนักวิชาการทางการศึกษา และแนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของรูปแบบ (Kemp, 1985; Joyce & Weil, 1996; Anderson, 1997, Arends, 1997 และทิศนา แขมมณี, 2566) สรุปได้ว่าองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทยเบื้องต้นตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับบทบาทสมมติเพื่อสิ่งเสริมทักษะการฟัง-พูดภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนระดับปริญญาตรี ปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยหงเหอ ประกอบด้วย 7 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) หลักการของรูปแบบการเรียนการสอน 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ 3) เนื้อหาสาระ 4) กระบวนการจัดการเรียนรู้ 5) การวัดและประเมินผล 6) ระบบสังคม และ 7) ระบบสนับสนุน ซึ่งสามารถสรุปเป็นแผนภาพของรูปแบบได้ดังภาพที่ 1

2.2 ผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยเบื้องต้นตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับบทบาทสมมติเพื่อส่งเสริมทักษะการฟัง-พูดภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนระดับปริญญาตรี ปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยหงเหอ

ผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยเบื้องต้นที่พัฒนาขึ้น ดังตารางที่ 1

Fang Fang
สำเนาถูกต้อง

รูปแบบการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยเบื้องต้นตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติเพื่อส่งเสริมทักษะการฟัง-พูดภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนระดับปริญญาตรี ปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยหงเหอ	
1. หลักการของรูปแบบ	
1.1การพัฒนาทักษะการสื่อสารของผู้เรียน 1.2ผู้เรียนต้องมีส่วนร่วมในการแสดงบทบาทหรือสถานการณ์ต่าง ๆ	1.3 สร้างปฏิสัมพันธ์ทางภาษา 1.4 ใช้ภาษาเพื่อฝึกปฏิบัติตามภาระงาน 1.5 เน้นการเรียนรู้ผ่านสถานการณ์จริง
2. วัตถุประสงค์ของรูปแบบ	
วัตถุประสงค์ทั่วไป 2.1.1เพื่อพัฒนาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาจีน 2.1.2เพื่อพัฒนาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมการใช้ภาษาไทยและภาษาจีน	2.1.3 เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาไทยเบื้องต้นของนักศึกษาจีน 2.1.4เพื่อพัฒนาเจตคติที่ดีและความมั่นใจในการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในบริบทต่าง ๆ
3. เนื้อหาสาระ	
3.1 การทักทาย 3.2 ตัวเลข 3.3 วันและเวลา 3.4 สั่งอาหาร 3.5 ซื้อของ 3.6 ถามทิศทาง 3.7 สนทนาทางโทรศัพท์ 3.8 ท่องเที่ยว	
4. กระบวนการจัดการเรียนรู้	
4.1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up) 4.2 ขั้นเสนอเนื้อหาภาษา (Presentation) 4.3 ขั้นฝึกปฏิบัติ (Practice) ซึ่งเป็นขั้นตอนที่ร่วมกับบทบาทสมมติ	4.4 ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) 4.5 ขั้นสรุป (Wrap up)
รูปแบบการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยเบื้องต้นตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติเพื่อส่งเสริมทักษะการฟัง-พูดภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนระดับปริญญาตรี ปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยหงเหอ	
5. การวัดและประเมินผล	
ตอนที่ 1 สถานการณ์การฟัง (20คะแนน) ตอนที่ 2 สถานการณ์การพูด (การเล่าเรื่องจากหัวข้อกำหนด) (20คะแนน) ตอนที่ 3 สถานการณ์การฟัง-พูด (การสนทนา) (60คะแนน)	
6. ระบบสังคม	**7. ระบบสนับสนุน**
1.ผู้สอนมีบทบาทเป็นผู้นำและผู้สนับสนุนในการเรียนรู้ส่งเสริมให้โอกาสนักเรียนได้ฝึกการสื่อสารภาษาไทยในสถานการณ์ต่าง ๆ 2.นักเรียนมีบทบาทในการมีส่วนร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้ ร่วมมือกับเพื่อน แสดงความคิดเห็นและฝึกใช้ภาษาไทย ในการสื่อสาร	7.1 ระบบสนับสนุนดิจิทัล (Digital Support) 7.2 ระบบสื่อการสอน (Instructional Materials) 7.3 ระบบความช่วยเหลือจากมนุษย์ (Human Support) 7.4 ระบบวัฒนธรรม (Cultural Immersion System) 7.5 การสร้างสภาพแวดล้อมภาษาไทย (Thai Immersion Zone)

ภาพที่ 1 รูปแบบการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยเบื้องต้นตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติเพื่อส่งเสริมทักษะการฟัง-พูดภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนระดับปริญญาตรี ปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยหงเหอ

สำเนาถูกต้อง

ตารางที่ 1 ผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยเบื้องต้นตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติเพื่อส่งเสริมทักษะการฟัง-พูดภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีน ระดับปริญญาตรี ปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยหงเหอ โดยผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย (*M*)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (*SD*)	ระดับความเหมาะสม
1. การกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้	4.70	0.47	มากที่สุด
2. หลักการของรูปแบบ	4.70	0.47	มากที่สุด
3. วัตถุประสงค์ของรูปแบบ	4.65	0.49	มากที่สุด
4. เนื้อหาสาระ	4.88	0.33	มากที่สุด
5. กระบวนการจัดการเรียนรู้	4.76	0.44	มากที่สุด
6. การวัดและประเมิน	4.60	0.50	มากที่สุด
7. ระบบสังคม	5.00	0.00	มากที่สุด
8. ระบบสนับสนุน	4.60	0.52	มากที่สุด
ผลการประเมินโดยรวมทั้งหมด	**4.73**	**0.45**	**มากที่สุด**

จากผลการประเมินตามตารางที่ 1 พบว่าผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (M = 4.73, SD = 0.45) ถือว่ารูปแบบมีความเหมาะสมและสามารถนำไปใช้ได้

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาสภาพการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาจีน ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยหงเหอ พบว่า การจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยเบื้องต้นยังเน้นการสอนแบบถ่ายทอดความรู้ (Teacher-centered) ผ่านการแปลคำศัพท์ ท่องจำ และทำแบบฝึกหัดที่เน้น ไวยากรณ์เป็นหลัก ซึ่งส่งผลให้นักศึกษาไม่สามารถพัฒนาทักษะการฟังและพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งยังขาดโอกาสในการใช้ภาษาในชีวิตจริง นักศึกษาหลายคนขาดความมั่นใจในการใช้ภาษา และรู้สึกว่าการเรียนมีความตึงเครียดและขาดความน่าสนใจ ปัญหานี้สอดคล้องกับแนวคิดของ Richards and Rodgers (2006) ที่เสนอว่า การเรียนภาษาที่ดีควรเน้นการสื่อสาร การมีปฏิสัมพันธ์และให้ผู้เรียน มีบทบาทอย่างเต็มที่ในกระบวนการเรียนรู้ ไม่ใช่เพียงแค่การจดจำข้อมูลตามตำรา นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Hymes (1972) การวัดทักษะการฟังในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวทางเชิงหน้าที่ (Functional Approach) มุ่งเน้นการประเมินความสามารถของผู้เรียนในการใช้ภาษาในสถานการณ์ที่หลากหลายและสอดคล้องกับบริบทการสื่อสารจริง ซึ่งแนวคิดนี้มีรากฐานจากแนวทาง Communicative Language Teaching (CLT) ที่เน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมในสถานการณ์จริง (Richards, 2006) โดยผู้เรียนต้องมีความรู้

Fang Fang
สำเนาถูกต้อง

ทั้งด้านภาษา (linguistic competence) และการใช้ภาษาในเชิงสังคม (Sociolinguistic competence) เพื่อให้สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Canale & Swain, 1980)

2. ผลการพัฒนาและประเมินรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยเบื้องต้นตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับบทบาทสมมติเพื่อส่งเสริมทักษะการฟัง-พูดภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนระดับปริญญาตรี ปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยหงเหอ

2.1 ผลการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยเบื้องต้นตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับบทบาทสมมติเพื่อส่งเสริมทักษะการฟัง-พูดภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนระดับปริญญาตรี ปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยหงเหอ ผลการศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ผลการสังเคราะห์นำไปสู่การกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบจำนวน 7 ด้าน สอดคล้องและสนับสนุนกันอย่างเป็น ระบบ โดยเฉพาะการออกแบบกิจกรรมที่เน้นบทบาทสมมติ ทำให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษา ในสถานการณ์จริงได้อย่างมั่นใจ สอดคล้องกับแนวคิดของ Kemp (1985) ให้ความสำคัญกับองค์ประกอบ ด้านวัตถุประสงค์ เนื้อหา กระบวนการเรียนรู้ การวัดผล และระบบสนับสนุน โดยเห็นว่าการวางแผนอย่างมีระบบ จะนำไปสู่การจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ขณะที่ Joyce & Weil (1996) ทิศนา แขมมณี (2566) มุ่งเน้นด้านหลักการ วัตถุประสงค์ เนื้อหา กระบวนการและระบบสังคม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ในทำนองเดียวกัน Anderson (1997) และ Arends (1997) ต่างให้ความสำคัญกับการเชื่อมโยงวัตถุประสงค์กับกระบวนการเรียนรู้ และการวัดผลที่ครอบคลุมทั้งเชิงพฤติกรรมและผลลัพธ์การเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเชิงองค์รวมที่ผู้วิจัยนำมาใช้ในการสังเคราะห์รูปแบบ การเลือกองค์ประกอบทั้ง 7 ด้าน จึงถือเป็นการหลอมรวมแนวคิดของนักการศึกษาหลายท่านที่มีพื้นฐานเชิงวิชาการเข้ากับบริบทของผู้เรียนชาวจีนในระดับอุดมศึกษาซึ่งมีความต้องการพัฒนาทักษะฟัง–พูดเพื่อการสื่อสารจริงในชีวิตประจำวัน และเชิงวิชาการ การมีระบบสนับสนุนและระบบสังคมช่วย ส่งเสริม บรรยากาศการเรียนรู้ให้เอื้อต่อการฝึกฝนอย่างเป็นธรรมชาติ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Communicative Language Teaching และการจัดกิจกรรมบทบาทสมมติที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ ดังนั้นองค์ประกอบของรูปแบบที่สังเคราะห์ขึ้นในครั้งนี้สามารถเป็นแนวทางในการออกแบบและจัดการเรียนรู้ภาษาไทยเบื้องต้นอย่าง มีประสิทธิภาพและตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนชาวจีนได้อย่างแท้จริง

2.2 ผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยเบื้องต้นที่พัฒนาขึ้นตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับบทบาทสมมติ โดยการประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.73$, $SD = 0.45$) ซึ่งแสดงถึงความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบไปประยุกต์ใช้ได้จริงในการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีน ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ที่มหาวิทยาลัยหงเหอ ผลการประเมินดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของ Richards & Rodgers (2006) ที่เน้นว่า การเรียนภาษาที่มีประสิทธิภาพต้องเน้นการใช้ภาษาจริงผ่านกิจกรรมสื่อสาร และตรงกับแนวคิดของ ทิศนา แขมมณี (2566) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ที่ดีต้องมีทั้งกระบวนการเรียนรู้ที่เป็นระบบ การกำหนดวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน การประเมินผลที่เหมาะสมและสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการมีส่วนร่วมของผู้เรียน

Fang Fang

สำเนาถูกต้อง

ดังนั้น การที่รูปแบบนี้ได้รับการประเมินว่าเหมาะสมในระดับมากที่สุด จึงสะท้อนถึงคุณภาพของการออกแบบที่คำนึงถึงทั้งด้านเนื้อหา วิธีการ และบริบทของผู้เรียนอย่างรอบด้าน และสามารถนำไปใช้ได้จริงในการเรียนการสอนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาต่างชาติ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้

1.1 ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นมีอยู่ในระดับมากที่สุด (M = 4.73, SD = 0.45) ซึ่งสามารถช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถส่งเสริมทักษะการฟัง-พูดของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิผลได้ สำหรับการนำรูปแบบการเรียนการสอนนี้ไปใช้ ควรจัดอบรมหรือให้ผู้สอนศึกษารูปแบบการเรียนการสอนนี้ก่อนนำไปใช้ โดยเฉพาะขั้นตอนกระบวนการสอน

1.2 ในด้านการประเมินการเรียนรู้ ผู้สอนควรใช้วิธีการประเมินที่ครอบคลุมทั้งทักษะการฟังและพูด เช่น การสนทนาในสถานการณ์จริง การแสดงบทบาทสมมติ และการวิเคราะห์การตอบสนองของผู้เรียน รวมทั้งให้ข้อเสนอแนะที่ชัดเจนเกี่ยวกับจุดแข็งและจุดที่ต้องปรับปรุงของแต่ละผู้เรียน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาผลของการใช้รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นนี้ต่อการเปลี่ยนแปลงทักษะฟัง-พูดของนักศึกษา โดยใช้แบบแผนการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Design) แล้วทำการวัดผลที่เกิดขึ้นในตัวแปรตามการทดลอง (The Single Group, Posttest Only Design) เพื่อวัดผลความต่อเนื่องของทักษะภาษาไทย

2.2 ควรขยายขอบเขตการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบรูปแบบการสอนนี้กับแนวทางการสอนอื่น ๆ เช่น การสอนแบบที่เน้นเทคโนโลยี (เช่น แพลตฟอร์มเรียนออนไลน์) หรือการสอนแบบที่เชื่อมโยงวัฒนธรรมไทย-จีน เพื่อศึกษาความแตกต่างด้านประสิทธิภาพในการส่งเสริมทักษะฟัง-พูด และความสนใจในการเรียนของนักศึกษา

เอกสารอ้างอิง

บุญชม ศรีสะอาด. (2545). **การวิจัยเบื้องต้น** (พิมพ์ครั้งที่ 7). สุวีริยาสาส์น.

ปฐมาวดี ขวัญสันเทียะ และสิรินาถ จงกลกลาง. (2567). การพัฒนาบทเรียนออนไลน์ภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้นเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและทักษะการพูดตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร. **วารสารสถาบันวิจัยและพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ**, 6(1), 31 – 47.

พิทยรัศมิ์ แย้มประยูร. (2563). **การจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารผสมผสานเทคนิคการแบ่งกลุ่มเพื่อพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาจีนในชีวิตประจำวันสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.** วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.

Fang Fang

สำเนาถูกต้อง

รุ่งฤดี แผลงศร. (2565). **ศาสตร์การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.** (พิมพ์ครั้งที่ 3). สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ทิศนา แขมมณี. (2566). **ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ.** (พิมพ์ครั้งที่ 22). โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Anderson, T. (1997). **Using Models of Instruction.** Educational Publication.

Arends, R. I. (1997). **Classroom Instruction and Management.** McGrawHill.

Canale, M., & Swain, M. (1980). Theoretical bases of communicative approaches to Second language teaching and testing. **Applied Linguistics**, 1(1), 1 - 47.

Hymes, D. (1972). **On communicative competence.** In J. B. Pride & J. Holmes (Eds.), Sociolinguistics (pp. 269–293). Penguin.

Joyce, B. & Weil, M. (1996). **Model of teaching.** (5th ed.). Allyn and Bacon.

Kasempiti, S., Yoonisil, W., & Yiyuan, L. (2023). การศึกษาสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาในการฟังและการพูดภาษาไทยในชีวิตประจำวันของนักศึกษาชาวจีนที่เรียนสาขาภาษาไทยในระดับปริญญาตรี. **Journal of Social Science and Cultural**, 7(7), 326 - 334.

Kemp, J. E. (1985). **The Instructional Design Process**. Harper and Row.

Ministry of Education of the People's Republic of China. (2019). **Notice from the Ministry of Education on the Announcement of the Filing or Approval Results of Professional Program Establishments in General Higher Education Institutions from 1999 to 2018.** [Online], Available: http://www.moe.gov.cn/

Richards, J. C. (2006). **Communicative language teaching today.** Cambridge University Press.

Richards, J., & Rodgers, T. (2006). **Approaches and Methods in Language Teaching (p. 204).** Cambridge University Press. [Online], Available: http://dx.doi.org/10.1017/CBO9780511667305.021

Zheng, Q. Q., & Zhang, R. (2024). The Practice and Exploration of Blended Teaching Mode in Thai Language Major Courses: A Case Study of Basic Thai II. **Modern Vocational Education**, (03), 93 - 96.

Fang Fang

สำเนาถูกต้อง